

Сърце ми е примръкло.
Земни блага и добрини
На пзано заповѣдахъ ;
Познахъ животъ, честиты дни
Азъ любихъ и съ радвахъ,
Надеждо, О надеждо, ты
Прѣкрасно мое цвѣтїе,
Къдѣ съ твой-тѣ дрѣжести?
Що рано тѣй улѣте !
Не ще да съмне веселъ день
Отъ тѣкъ на тѣй за мене;
Свѣтъ-тѣ ми черъ и потъмнѣхъ
И тѣжно ми живѣнїе.
Прсливайте, духъ вы, счн
Рѣкъъ съзъ горчивы;
Смили са съ мене та плачи,
Природо жалостива !
Не ще възкръсне моатъ дръгъ,
Гробъ тьменъ го покрива ;
Но ще го любѣжъ вѣрно азъ
Докаѣ че вѣдѣжъ живѣ.